

Plukovník ve výslužbě Adolf Kaleta
válečný veterán, příslušník Československé samostatné obrněné brigády
ve Velké Británii,
Čestný předseda Československé obce legionářské jednoty Frýdek - Místek

Foto: Petr Majer

Narodil se 10. října 1925 v Albrechticích u Českého Těšína, kde také vychodil českou obecnou školu a měšťanskou školu v nedaleké Chotěbuzi. Jeho otec pracoval jako horník a maminka v menším hospodářství. Rodiče byli v roce 1941 donuceni přijmout Volksliste č.3 a Adolf Kaleta tak musel nedobrovolně nastoupit v roce 1943 do německé armády. Ocitl se v Breslau (polské město Vratislav – pozn. autora), kde byl společně s ostatními odvedenci vystrojen a po 14 dnech přesunut do jižní Francie do města Montauban. Krátce nato byli nasazeni ke střežení pobřeží Středoziemního moře u města Nice, kde byl až do června 1943. Po vylodění spojenců v severní Francii byl přesunut v železničních vagonech na frontu. Protože železnice byla spojeneckými vojsky bombardována, tak se po několik nocí přesunovali pěšky a ušli asi 180 km. Před nasazením na bojiště však zůstal ještě s jedním kamarádem ukrytý v zákopu. Neuposlechl rozkaz německého důstojníka a skryt očekával příchod spojeneckých armád. Útěk se zdařil. Byli přesunuti na nedalekou farmu a odsud

odvezení na pobřeží a lodí do Anglie. Zde vykonal 17. července 1943 v Sout Hamptonu vojenskou přísahu a byl vycvičen na radiotelegrafistu, řidiče, předního střelce a věžového střelce tanku Cromwell. Byl zařazen ke štábní rotě čs. obrněné brigády s úkolem střežit velitelství brigády.

svobodník Adolf Kaleta, Anglie 1944

Dne 31. srpna 1944 byla obrněná brigáda přesunuta na vylodovací pláž Arromanches. Obdrželi úkol střežit německou posádku v přístavu Dunkerque, odrážet časté noční přepady Němců. Jako řidič tanku Cromwell se účastnil dvou úspěšných útoků 28. října a 5. listopadu 1944, kdy se podařilo zajmout větší počet Němců s poměrně malými ztrátami. Na tehdejší boje si dobře vzpomínal: „**Dva naše tanky byly 28. října 1944 zničeny. Jeden najel na minu, druhý byl zasažen dělostřeleckým granátem. Protože Němci záměrně zatopili území, kde se mělo útočit a tanky nemohly být nasazeny do boje, tak jsem 5. listopadu 1944 bojoval již jako pěšák kulometčik. V tomto boji jsem zajal německého důstojníka. Byl to nadporučík, který mi odevzdal svou osobní pistoli. V dalším boji jsme zajali ještě dalších osm německých vojáků. Po tomto úspěšném útoku jsme se vrátili do výchozích pozic.**“

Wormouth, útok na pevnost Dunkerque, 28. října 1944

„Do města Dunkerque jsem se dostal poprvé až na konci války, 8. května 1945. Rozkaz zněl připravit se k přesunu přes Německo do vlasti. Naše brigádní štábní rota se přesunula do západních Čech do Radošic. Protože jsem se rozhodl dokončit studium, byl jsem 21. září 1945 demobilizován. V říjnu 1946 jsem dokončil studium na Reálném gymnáziu v Ostravě v Matiční ulici a v listopadu 1946 jsem nastoupil jako úředník do Hospodářského družstva v Českém Těšíně. V dalším studiu jsem pokračoval na Vysoké zemědělské škole v Brně,“ upřesnil Adolf Kaleta.

V Hospodářském družstvu pracoval téměř 40 let. Prošel řadou funkcí, včetně ředitele podniku. V roce 1950 se oženil s Vladislavou Raszkovou a měli spolu dvě dcery. Do důchodu odešel v roce 1986. Byl nositelem řady vyznamenání a ocenění, aktivně pracoval jako předseda Československé obce legionářské, jednoty Frýdek – Místek a zároveň jako předseda ČSBS v Jablunkově. Po roce 1989 se podílel na přípravě důležitých zákonů oceňujících válečné veterány. Pravidelně organizoval poznávací zájezdy pro žáky české i polské základní školy z Jablunkova do Hrabyně a na opevnění v Darkovičkách, aby tak nebyly zapomenuty oběti, které válka přinesla.

V roce 2010, kdy jsme si připomněli 65. výročí osvobození, jsem s plk.v.v. Adolfem Kaletou navštívil přístavní město Dunkerque ve Francii a místa, kde jsou pochováni čsl. vojáci. Mezi nimi také čsl. vojenský hřbitov v La Targette, a zastavili jsme se u pomníčku vojína Aloise Macoška, který byl stejně jako on, příslušníkem štábní roty.: **„Vzpomínám si na tu nešťastnou událost velmi živě. Den před útokem, 27. října 1944, byl Alois Macošek vyslán na obhlídku terénu. Dostal se se svým obrněným vozidlem velmi blízko k německým pozicím. Zde ho německý odstřelovač zasáhl do hlavy, když se trefil do průzoru řidiče, který je pouze 4 cm široký. Alois Macošek (Magoseik) byl z Třince, kde má na místní škole pamětní desku.“**

Foto: Petr Majer
Pomníček voj. Aloise Macoška v La Targette

V roce 2012 se významně podílel na založení Památníku legionářů na hoře Polední v Bystřici nad Olší, kde se nachází obelisk generála Josefa Šnejdárka a Mohyla české státnosti a kde je každoročně ukládána, v rámci tzv. Legionářského marše, prst z bojišť 1. a 2. světové války. **Mohyla české státnosti se prostřednictvím této tradice stává opravdovým pietním místem, těžištěm Památníku legionářů hodným úcty a pokory.**

Slavnostní křest obelisku gen. Josefa Šnejdárka na vrchu Polední v Bystřici nad Olší dne 27.října 2012

Plukovník ve výslužbě Adolf Kaleta zemřel 27. července 2018.

Čest jeho památce!

PhDr. Petr Majer, plk.v.v.
Předseda ČsOL jednoty Frýdek-Místek

